
Barcicka

Dzielnice: Bielany

Osiedla: Stare Bielany

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości polskich

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Barcice - nazwa dwóch polskich wsi (woj. pomorskie, powiat kwidzyński, gmina Ryjewo i woj. mazowieckie, powiat wyszkowski, gmina Somianka). Przymiotnik ten odnosi się również do miejscowości Barcice Dolne i Barcice Górne (obie woj. małopolskie, powiat nowosądecki, gmina Stary Sącz) oraz Barcice Drwalewskie i Barcice Rososkie (obie woj. mazowieckie, powiat grójecki, gmina Chynów).

Ciekawostki

Na odcinku od Zjednoczenia do Twardowskiej zwana przed wojną Kolejową. W latach 30 osiedle postawiła tu spółdzielnia Związkowiec, zorganizowana przez działaczy Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych. Osiedle projektował Romuald Miller na zlecenie członka zarządu spółdzielni i posła na sejm, Adama Kuryłowicza. Od ul. Karskiej stoją drewniane domki, będące pozostałością po targach Tani Dom Własny z 1932 r. Po wystawie można było domek kupić za ok. 10-15 tys. zł. Podczas Powstania Warszawskiego w ogródkach stacjonowała tu artyleria niemiecka.

Stan obecny:

Nr 2: **Kamienica**. Gimnazjum Koedukacyjne pod dyrekcją Eugeniusza Jankowskiego powstało na Barcickiej 68 dzięki zaangażowaniu społeczności bielańskiej we wrześniu 1945. Oprócz lekcji odbywały się tu również imprezy, występował tenor Michał Szopski. W 1946 dyrektorką została Zofia Ringman. 26.06.1948 szkołę przeniesiono tutaj. Już tu wręczono dyplomy tzw. Małej matury, szkoła nazywała się już XVI Państwowe Gimnazjum im. Stefanii Sempołowskiej filia na Bielanych.

Domy Spółdzielni PKP Związkowiec. Pudełkowane domki o płaskich dachach, listwowane. Powstały w 1932-6.

Nr 18: a raczej **luksusowa willa** z klinkierowymi okładzinami.

Nr 24: w jednym z nich, tu właśnie, mieszkała **Zofia z Zacharkiewiczów Wojnarowska** (27 VI 1881 - 29 VII 1967) - poetka, dramatopisarka ukrywająca się pod pseudonimem "Bronisława" oraz "Jan Hutnik". Była rodowitą warszawianką, jako dziewiętnastolatka zadebiutowała tekstami opublikowanymi w "Przyjacielu Dzieci". Później jej twórczością zainteresował się Zenon Przesmycki, a to pomogło jej w publikacjach na łamach "Chimery", "Sfinksa" czy "Bluszczu". Później opuściła stolicę, kształcąc się we Włoszech i pracując w Łodzi. Była zwolenniczką PPS (drukowała również na łamach organów prasowych tej partii), jednak po Przewrocie Majowym odcięła się od tej ideologii. W swym dorobku miała zbiory poezji i poematów prozą "Słowa o miłości i wojnie", "Księga miłości", "Noc", "Pacta poetica", "Proletariat", "Słowa o skarbach ziemi" a także utwory sceniczne ("Triumf zgody: (Konstytucja 3 Maja): szkic dramatyczny w 1 akcie", "W sidłach Judasza: sztuka w 3 aktach", "Tadeusz Kościuszko: dramat w 5 aktach", "Noc: dramat w 3 aktach"). Wiele lat spędziła poza granicami kraju, towarzysząc mężowi dyplomacie.

Nr 69: działało tu **Gimnazjum Koedukacyjne** pod dyrekcją Eugeniusza Jankowskiego powstało dzięki zaangażowaniu społeczności bielańskiej we wrześniu 1945. Oprócz lekcji odbywały się tu również imprezy, występował tenor Michał Szopski. W 1946 dyrektorką została Zofia Ringman. 26.06.1948 szkołę przeniesiono do nr 2. Już tu wręczono dyplomy tzw. Małej matury, szkoła nazywała się już XVI

Państwowe Gimnazjum im. Stefanii Sempołowskiej filia na Bielanach.

Data nadania nazwy:
